

Â Святий апостол і євангеліст Лука, уродженець Антіохії Сирійської, апостол з 70-ти, сподвижник святого апостола Павла (Фил. 1, 24; 2 Тим. 4, 10), лікар з освіченого грецького середовища. Почувши про Христа, Лука прибув до Палестини і тут гаряче сприйняв спасительне вчення від Самого Господа. У числі 70-ти учнів святий Лука був посланий Господом на першу проповідь про Царство Небесне ще за життя Спасителя на землі (Лк. 10, 1-3). Під час розп'яття Ісуса Христа апостол Лука серед небагатьох вірних Â«стояв вдалині і дивився на цеÂ» (Лк. 23:49). За цю свою відданість він одним з перших був удостоїний побачити який заâ явився йому Воскреслого Спасителя, якому з'явився і Клеопі на шляху Â«у село, зване ЕмаусÂ» (Лк. 24:13).

Â

Апостол Лука взяв участь у другій місіонерській подорожі апостола Павла, і з тих пір вони були нерозлучні. Коли святого Павла залишили всі найближчі учні, апостол Лука продовжував ділити з ним всі труднощі благовісницького подвигу (2 Тим. 4, 10). Після мученицької кончини первоверховних апостолів святий Лука залишив Рим і з проповіддю пройшов Ахайю, Лівію, Єгипет і Ф

і

ва

і

ду. У місті Фіви, у віці 85 років він мученицьки закінчив земний шлях, прийнявши смерть через розп'яття на оливковому дереві.

Моці святого Луки випромінювали безліч зцілень, і по закінченню гонінь на християн були покладені в Константинопольському храмі святих апостолів під престолом разом з мощами апостолів Андрія і Тимофія. Протягом багатьох століть чесна глава святого апостола як велике надбання християнського світу зберігається в Російському Свято-Пантелеймонівському монастирі святої гори Афон.

За

П

ере

данням

Святої Церкви, апостол Лука написав перші ікони Божої Матері з Предвічним Немовлям на руках, при вигляді яких Пресвята Богородиця, благословляючи образи, пророчо вимовила: Â«Отныне ублажат Мя вси роди. Благодать Рождшагося от Мен

е

и Моя милость с сими иконами да будетÂ».

Святий Лука написав також ікони святих первоверховних апостолів Петра і Павла. Євангеліє написане ним в 62 - 63 роках в Римі, під керівництвом апостола Павла. Святий Лука в перших

рядках

(Лк. 1,3) чітко висловив мету своєї праці: найбільш повно і в хронологічній послідовності

описа

ти

по порядку все, що відомо християнам про Ісуса Христа і Його вчення, і тим самим дав тверде історичне обґрунтування християнсько

ї надії (Лк . 1, 4). Він ретельно досліджував факти, широко використовував усне передання Церкви і розповіді Самої Пречистої Діви Марії (Лк.2, 19; Лк.2, 51).

Б

огословськ

ий

зміст Євангеліє від Луки відрізняється насамперед вченням про всезагальність спасіння, здійсненого Господом Ісусом Христом, про вселенське значення євангельської проповіді. Святий апостол написав також книгу Діянь святих апостолів і. Книга Діянь, будучи продовженням

Є

вангелія, оповідає про труди і подвиги святих апостолів після Вознесіння Спасителя.

У центрі оповідання - Апостольський Собор (51 рік по Різдві Христовому), як основ на

церковна подія, що послужила догматичною підставою для відмежування християнства від юдейства і самостійного розповсюдження його в світі (Діян. 15, 6 - 29). Богословським предметом книги Діянь є переважно Домобудівництво Святого Духа, здійснюване в заснованій Господом Ісусом Христом Церкві від Вознесіння і П'ятидесятниці до Другого пришествя Христового.

Â